

KESÄYÖ

sanat Aaro Hellaakoski

Kentillä kasteisilla hämärä käy yli maan / Valkea niittyvilla vielä on valveillaan
katsoen kummissansa kuinka rukoukseen / kaikki kukkien kansa kumartui hiljaiseen.
Kuusen latvasta ääni pienoisen huilun soi / Minäkin kumarran pääni / Minunkin sisällä soi.

SYKSY sanat: Lauri Pohjanpää

Kaksi vanhaa, vanhaa varista / nuokkuu hiljaa pellon aidalla.
Ruskea on rinta kaisliston / taivas harmaa. Sataa. Syksy on.
”Kurkikin jo lähti”, veljelleen / toinen virkkaa niinkuin itsekseen.
Pitkä hiljaisuus. Jo toinenkin / ”niin maar; lähti”, sanoo takaisin.
Sitten vanhukset taas vaikenee. / Järven pintaan sade soittelee.
Sukii siivenselkää toisen pää. / Toinen joskus silmää siristää.
Höyhenihin niskat kyyristyy / Sataa. Hiljaista on. Hämärtyy
yli pellon mustan kynnöksen. / Tuntuu riihen tuoksu etäinen.
Kaksi märkää, vanhaa varista / nuokkuu aatoksissaan aidalla.
”Täytyy tästä...”, toinen havahtuu, /lento on verkkaisesti valmistuu.
”Käyhän taaskin tarinoimassa. / Oli oikein hauska tavata.”